

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

CHARLIE
(Charlie)

blijspel in twee bedrijven

door

Alan Melville

Vertaling : Norma de Vilder

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2009
Nr.1584

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste NEGEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens bvba
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens bvba worden gestuurd. Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *CHARLIE* op te voeren moet de naam van auteur *ALAN MELVILLE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© Toneelfonds J. Janssens/Alan Melville
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ROLVERDELING.

(Naargelang het optreden)

MA

SHARON (dochter)

GRAN

KEVIN (zoon)

CHARLIE

VICAR (dominee)

DR. CHAPMAN (dokter)

MR. TIFFIN (advokaat / Notarisklerk)

CARNOUSTIE (journalist-e)

EERSTE BEDRIJF.

De living-room van een huis met half open bebouwing in een tamelijk moderne buurt.

Bepaalde tekens wijzen op een doe- het- zelfver in en rondom het huis.

Er zijn nogal veel Capo di Monte sierstukken, vakantiesouvenirs, familieportretten en goedkope Canaletto afdrukken.

Langs de achterkant geeft een breed raam uit op een keurige, goed onderhouden tuin.

Links van dat raam ziet men het begin van een trap die leidt naar de kamers op de bovenverdieping. Rechts van het raam is er een deur die leidt naar de keuken en naar het achterste gedeelte van het huis. Een andere deur, boven links, leidt naar de hall en de vóór-inkom; een derde deur beneden rechts leidt naar de grote slaapkamer beneden. In de huiskamer bevindt zich, in het C., een comfortabele sofa met chintz (zijde?) overtrokken. Ervóór staat een lage tafel.

Rechts van de sofa staat een zetel, overtrokken met hetzelfde materiaal.

Tegen de muur rechts bevindt zich een bureau met er op een schemerlamp, een telefoon en een kleine, zilveren trofee.

In de hoek beneden links staat een televisie.

ALS HET DOEK OPGAAT.

Sharon zit in het C. aan het naaien aan een nogal vormeloos kledingstuk. Ze is ongeveer midden-twintig, nogal aantrekkelijk maar eerder vaal (grauw, kleurloos) gekleed.

Gran zit in een rolstoel; Links van de sofa, bijna onzichtbaar achter haar "Sporting Life". (Sportmagazine)

Ma komt de trap af, de armen vol klederen.

MA: Zouden we dit naar (spullenhulp?) sturen of naar een tweedehandswinkel ?

SHARON: Wat is dat ?

MA: Zijn "bijna-beste" kostuum en enige hemden. En dat trainingpak dat hij kocht bij Milletts toen hij begon te joggen, juist voor het gebeurd is.

GRAN: Als het naar liefdadigheid moet, niet naar de Methodisten, je weet hoe die babbelen !.

Zeg, wat is er eigenlijk met die rouwkrans gebeurd ?

MA: Welke rouwkrans ?

GRAN: Die welke zijn werkmakers van het slachthuis hebben gestuurd. Rode anjers en venushaar, opgemaakt in de vorm van een T- bone steak en met als opschrift: " Een vredig einde, zoals ook hij aan zoveel anderen gaf".

MA: Jij weet zeer goed wat er mee gebeurde. Zijn zuster Gladys nam bijna de helft van de anjers weg en wat er van overbleef stuurden wij naar het ziekenhuis. (godshuis ?) DCMW

GRAN: Wat zullen die daar een plezier aan beleven !. Twee-derde er van heeft herpes. Toen ik jong was, noemde men dat een druiper.

SHARON: Moeke !.....

MA: (gaat aan tafel zitten) Schuif eens wat op, schat. Wat ben jij eigenlijk aan het doen ?

SHARON: Borduren.

MA: Wat ?

SHARON: Een kazuifel.

MA: Voor wie ?

SHARON: Voor de dominee.

MA: (met bezorgde blik) Jij voelt je toch goed, hé Sharon ? Op de begrafenis deed jij ook al zo vreemd. Je maakte het ene kruisteken na het andere en je liep voordurend te mompelen. En wat een drukte op de bijeenkomst later, alleen maar omdat Josie drie gin en tonics op had en dan bleef herhalen: " zo zou hij het gewild hebben."

GRAN: Zoals ik Charlie ken, zou hij het inderdaad zo gewild hebben. Het ging alleen een beetje te ver, toen Josie begon te zingen; "I'm Gonna Wash that Man right out of my Hair".

Zeg, waarom denk jij dat Lester Piggott morgen absoluut naar Redcar wil, als er een meeting is in Sandown ?

MA: Geen idee, schat. Misschien heeft hij kennissen in Redcar ? Deze broek hier kunnen wij niet naar spullenhulp zenden. Aan één kant is ze helemaal opengescheurd en de rits is roest.

GRAN: Overdadig blootgesteld allicht !.

SHARON: Wie gaat er het schuurtje opruimen ?

MA: Welk schuurtje ?

SHARON: Zijn schuurtje, achter in de tuin daar. Weet jij wat er in steekt buiten zijn draaibank en zijn gereedschap en zo ? Vier Play -Boy kalenders, één aan elke muur en acht dozijn lege bierblikjes. Zelfs als het in de vuilnisbak kon, wat zouden de burens wel denken: Al dat gekletter !.

MA: Kevin zal wel zien dat het in orde komt, schat.

GRAN: Kevin ? Het enige waar die naar ziet is naar zichzelf, in de spiegel. Een echte Parnassus, dat is hij !.

MA: Narcissus, schat. En het is mijn zoon, ik kan het weten. Hij was gek op dat schuurtje, mijn Kevin. Samen met zijn vader kon hij daar uren doorbrengen, zomaar-onder hun tweetjes.....

En maar denken, en maar praten.....

GRAN: Zij deden nogal wat meer dan dat, als je 't mij vraagt.

MA: Wat wil jij daarmee zeggen ?

GRAN: Wel, telkens als zij hier terug binnen kwamen, waren ze óf straal-bezopen óf compleet doorrookt.

SHARON: Moeke !.....Wat een taal !

God weze in mijn mond
En in mijn taal
God weze in mijn hart
en in mijn gedachten
God weze bij mijn einde
en in mijn heengaan.

MA: (staart haar opnieuw aan) Ik maak mij zorgen over jou, Sharon. Jij bent jezelf niet meer. Die koteletten die jij in dat Taverne restaurant gegeten hebt, de avond na de begrafenis, die waren toch wel goed zeker ?

SHARON: Natuurlijk waren die goed.

MA: Of heb je soms één van je vapeurs ?

SHARON: Ik denk, dat ik Christus gevonden heb.

MA: Ik moet zeggen, dit is een week die kan tellen.

Charlie werd op dinsdag begraven en op vrijdag heb jij Christus gevonden. 't Gaat in één moeite door !.

GRAN: 'Is niet Christus die zij gevonden heeft, 't is de dominee.

SHARON: Moeke !.....

GRAN: Wel, hij is nieuw, hij is jong en hij ziet er niet mis uit. Ik durf wedden dat hij van alles voorzien is en als hij niet van het soort is dat achter de koorknappen aanzit, ze zou het slechter

Kunnen treffen !. 't Wordt tijd dat ze in aktie schiet, ze nadert de dertig !.

SHARON: Ik ben er zesentwintig.

GRAN: Gelijk ik zeg, schat, je nadert de dertig. Ik begrijp nog steeds niet wat Lester uitvoert in Redcar. Waarom juist daar ?

MA: (tot Sharon) Ik zal jou eens wat zeggen, liefje. Als jij inderdaad Christus gevonden hebt, dat is ferm, dat is formidabel en ik hoop, dat je er blij mee bent. Maar hou Hem in Godsnaam voor jezelf, kind. Ram Hem niet voortdurend door andermans keel, want op die manier ben jij uitgeteld vóór je het weet als een moraliserende ouwe zaag en daarmee doe je Hem geen goed en zijn zaak ook niet.

SHARON: Dat kan niet waar zijn, ma. Hij heeft gezegd: " Gaat in de wereld en verkondig het evangelie aan alle mens-"......

GRAN: In Godsnaam, kop dicht ! (begint terug over belangrijke dingen in het leven) Hij loopt alleen maar in de 2.45 en de 3.15 en om maar enigszins aan de kop te komen in de 3.15, zou het goed moeten aangepakt worden.

(Kevin komt binnen: Jeans, een T-shirt met er op "I love Arthur Scargill", koptelefoon en op zijn heupen een cassette-recorder. - Zijn haarstijl min of meer punk, piekerig, met gouden puntjes.)

KEVIN: Oh, mijn God.....

MA: Kevin !.....

KEVIN: Wat is er ?

MA: Jij hebt iets met je haar gedaan !.

KEVIN: Oh, valt het op ?

MA: Wel, op de begrafenis was het rose gekleurd.

KEVIN: Tja, ik dacht bij mezelf, als ik naar dat interview ga - je weet wel, met die ouwe sul van de verzekering - moet ik er toch een beetje treffelijk uitzien, snap je ?

GRAN: Welke verzekering is het deze keer ?

KEVIN: Schotse weduwen.

GRAN: Wat zou je denken van een Schotse kap op je hoofd ?

Toen jij naar dat interview moest bij die vent van de wedrennen, droeg je een paardestaart. Toen je solliciteerde voor die job bij Lombard. (de pruikenmaker) was je kaal geschoren.....

Misschien als je van plan bent om te eindigen als Goeverneur van de Bank van Engeland, in zijden hemd en kanten broek dan ?

KEVIN: (gaat er niet op in- tegen Ma) Is er nog iets te eten, Ma ?

MA: Er is nog wat schapenvlees in de oven, schat. Doe er een beetje boter bij, 't zit er al in van zes uur én - Kevin.....

KEVIN: Yah ?

MA: Als jij gedaan hebt met eten, wat zou je er van denken om het schuurtje op te ruimen ?

KEVIN: Ik had gedacht van het te laten zoals het is, Ma. Je weet wel, als een soort aandenken of zo.

MA: In andere woorden, je gaat naar de disco ?

KEVIN: 't Zou kunnen.

GRAN: En dat terwijl je vader nog niet koud is in zijn graf ?

KEVIN: We kunnen toch niet de rest van ons leven hier zitten kniezen, of wel soms ?

MA: Ik vraag je niet om hier te zitten kniezen.

Ik vraag je om het schuurtje op te ruimen.

KEVIN: (krijgt de kazuifel in 't oog) Wat is dat in Godsnaam ?

SHARON: Het komt Hem van pas. Onrechtstreeks dan.

KEVIN: (heft het ding in de hoogte) Jij bent toch niet zwanger, zeker ?

GRAN: Dan zou er elke vrijdag dikke mist moeten zijn.

KEVIN: Eh ? Wablief ?

GRAN: Ik zei: "Dan zou er elke vrijdag dikke mist moeten zijn". Neem die spullen uit je oren als jouw Moeke tot je spreekt.

KEVIN: Als en wanneer jij dat doet, knappe meid, is dat gewoonlijk non-stop en dan wil ik Duran-Duran horen; zelfs Matt Munro zou er nog door kunnen.

(wil naar buiten gaan -aarzelt even) - Ma.....

MA: Ja, schat ?

KEVIN: Toen jij en die Mr. Tiffin - je weet wel, die notaris-vent, als jullie samen van ons zijn weg gegaan, dinsdag, - je weet wel, nadat we dat koud vleed hadden gegeten en nog zo één en ander - dan zijn jullie samen in de annexe verdwenen....eh....dat was voor het testament zeker ?

MA: Ja, jongen.

(Sharon en Gran zijn zichtbaar geïnteresseerd.)

KEVIN: Alles....eh....je weet wel, oké ?

MA: Alles oké, lieverd.

KEVIN: Ik bedoel, je voelt je toch goed ?

MA: Ik voel me goed schat, jaja.

KEVIN: Ik bedoel, financieel, zoiets ?

MA: Dat bedoel ik ook.

KEVIN: Had hij....eh....ik bedoel, was er veel ?

MA: Kevin, het beetje dat jouw vader kon nalaten, liet hij aan mij.

KEVIN - SHARON - GRAN: (samen) Alles ?....

MA: Alles.

KEVIN: Oh.

SHARON: (niet al te geestdriftig) God zegene hem.

GRAN: (grimmig en nog minder entoesiast) Vertrouw maar op Charlie !.

KEVIN: Maar dat is fantastisch ! Dat is super ! Zoland jij je maar goed voelt, Ma. (Hij gaat buiten)

MA: Moeke, die uitdrukking van jou heb ik nooit goed begrepen:

"Dan zou er elke vrijdag dikke mist moeten zijn !". Ik weet wel wat je bedoelt, maar wat heeft vrijdag er mee te maken ?.

GRAN: Dat is een gezegd van Albert. Toen Kevin zoveel jaren geleden de school verliet - hij was zedelijk verplicht, weet je nog én hij op drift begon te slaan, toen hebben jij en Charlie steeds opnieuw gezegd: " geef hem tijd, hij komt wel met zijn twee voeten op de grond terecht; één van de dagen zal hij ons allemaal nog verbazen." - Wel, zei mijn Albert altijd: "dan zou er elke vrijdag mist moeten zijn...."

Ik moet zeggen, Eva, ik vind dat Kevin wel wat ver is gegaan in zijn boren over hoeveel Charlie heeft nagelaten.

MA: Dat was niet zijn bedoeling, Moeke. Het was pure belangstelling.

GRAN: Veel te veel belangstelling, vind ik. 't Zijn zijn zaken niet. Jij bent het die telt, jij was zijn echtgenote en een betere kon hij niet gehad hebben. (na een tijdje) Eva, liet hij je echt alles na ?

MA: Ja, schat.

GRAN: Niks, niemandal over die vijfhonderd pond die Albert en ik hem hebben geleend om die hypotheek te helpen afbetalen ?

MA: Je zult die wel krijgen. We moeten wachten op Mr. Tiffin voor de verificatie en dat soort dingen.

GRAN: Beloven, dat doen die politiekers ook altijd. Zoals Ted Heath die beweerde dat, als wij maar vertrouwden op zijn partij en op al wat er in zat, wij weldra Normandische boter zouden eten aan halve prijs en spaghetti compleet voor niets !.

"Dan zou er elke vrijdag dikke mist moeten zijn !", zei Albert en hij had nog gelijk ook.

Het gekke is, dat Albert op een vrijdag gestorven is én er hing een dikke mist !. De ganse dag. Je zag geen hand voor je ogen toen we moesten gaan. Later na de tee klaarde het op, toen hij begraven was.

MA: Wel die verdomde sodomieter !....

SHARON: Ma !.....

MA: Hier zie, twee briefjes van honderd pond in de zak van zijn trainingvest !.

GRAN: Hij was misschien aan het sparen om er uit terekken !. Eva, jij bent veel te soepel met die jongen. Met Kevin bedoel ik. Jij denkt dat de zon dwars door hem heen straalt, maar dat doet ze niet !. Het enige dat bij hem straalt, is de onderkant van zijn broek: van 't zitten op zijn kont, ganse dagen.....
Overal ligt of zit hij.

MA: 't Is toch niet zijn schuld dat er crisis is ? Je kunt hem niet verwijten dat hij niet geprobeerd heeft. Dit zal nu al het vijftiende interview worden dat hij doorstaat en we zijn nog niet eens april !...

GRAN: Misschien als hij spelenderwijs eens probeerde als lift-boy ?

MA: Wat Kevin nodig heeft.

GRAN: Wat hij nodig heeft, is een ferme trap daar waar hij het meest blinkt !.

MA: (geeft het op - schuift de hoop kleren opzij) Oh, God.....
(tot Sharon) Is er nog iets in die fles whisky die wij begonnen zijn, toen bij die dodenwake ?

SHARON: (duidend op Moeke) Tenzij zij er heeft aangezetten.

MA: Geef mij eens een borreltje, schat. Niet te veel water er bij !.
(Sharon gaat naar buiten) Ik weet het niet, maar zolang Charlie er was had ik het gevoel dat ik alles aankon. Ik geloof niet, dat ik het nu nog kan.

GRAN: Wat bedoel jij ? Wát bedoel jij ? Wát aankunnen ?

MA: Oh....alles.

GRAN: Mij soms ?

MA: Lieverd, ik heb gezegd: alles.

GRAN: Ja, ik weet wel wanneer ik te veel ben. Iemand tot last moeten zijn is het laatste wat ik zou wensen en zeker niet mijn eigen vlees en bloed. Er moet hier ergens een home zijn voor oude wrakstukken, vastgekleusterd in hun rolstoel. Als jij of Sharon of Kevin als die er de macht toe heeft mij morgenvroeg wil duwen tot aan de bushalte, dan zal ik inlichtingen gaan vragen bij het Centrum voor Bejaardenhulp. Of misschien weet Dr. Chapman wel iets.

Hij was zeer vriendelijk voor mij toen Albert die geperforeerde maagzweer had. 't Was niet zijn fout dat het slecht afliep en dat ze nog van alles hebben gevonden toen ze Albert hebben opengesneden !.

MA: Moeke, vertel geen onzin ! Het eerste wat Charlie tegen me zei toen jouw Albert stierf, was: " Stapelgek zal zij ons nog maken ; maar op haar eentje kan ze niet blijven, dat arme Dudje. Daarom zullen wij haar bij ons nemen en lijden in stilte."

GRAN: Typisch Charlie. Hij was een goede zoon voor mij. Vergeetachtig, dat wel. Je zou denken dat hij zich tenminste toch die vijfhonderd zou herinnerd hebben.....

MA: En daarom hebben wij die annexe gebouwd. Charlie heeft het allemaal zelf gedaan, zodra we de bouwvergunning hadden zo'n soort "Moekes Vleugel". Dubbele beglazing, je eigen T.V. al je hebben en houden; ook nog de grasparkiet, de hele bazar. En wat is het gevolg ? Jij klaagt over tocht doorheen de dubbele beglazing !.

GRAN: Je moet de feiten onder ogen zien, Eva. Waaraan is de parkiet gestorven ? Longontsteking en buikvliesontsteking !.

MA: Jij beweert, dat je sommige programma's niet kunt krijgen omdat de T.V. geen afstandsbediening heeft. Na een paar maanden verhuis jij naar hier, met de T.V. en Charlie en ik belanden in de annexe - in de klem !. We kunnen hier zelfs niet meer binnen sluipen om de middernachtfilm te zien. - We hebben het geprobeerd, tot tweemaal toe, en jij bent als bezeten te keer gegaan, omdat wij jou wakker hielden met een brullende Vincent Price. (Frankenstein) (Sharon komt binnen met de Scotch.)

GRAN: Goed,....kind. Ik heb het al gezegd, ik weet wanneer ik te veel ben.

MA: (neemt het glas aan van Sharon) Dank je, schat.

GRAN: Moest Charlie hier zijn, 't zou anders gaan.

MA: Natuurlijk zou het anders gaan moest Charlie hier zijn. Alles zou anders gaan.

SHARON: Mis je hem erg, Ma ?

MA: Wat dacht je ? We waren tenslotte toch zevenentwintig jaar getrouwd. Nee, achtentwintig, het was in 1956.

GRAN: Het was in het jaar dat Lavandin de Derby won. Ik heb er toen nog om gewed met de melkboer.

MA: Hij had zijn fouten, dat is waar - maar wie heeft die niet ? En hij was een goed mens: Ik heb hem, bij leven, nooit een kwaad woord over iemand horen zeggen. Hij was niet wat je noemt ambitieus;

hij had geen elan, geen drijfkracht. Hij had niet genoeg doorzicht. Hij kon zich hebben opgewerkt - een hoge plaats hebben bekleed; niet zijn blijven steken in die job in dat verdomde slachthuis!. Ik bedoel, hij wás belezen. Hij beperkte zich niet tot de Mirror in de week en de Sunday Express op zondag. Twee tot driemaal per week ging hij naar de bibliotheek en hij las geen fictie - verhalen zoals Barbara Cartland of John Le Carré of zoiets. Autobiografie en geschiedenis, dat moest hij hebben, daar was hij gek op. Ik durf wedden dat hij meer wist over Louis XV dan diens eigen vrouwen. En in huis was hij zeer bedreven, Charlie. Zijn handen stonden naar alles. Herinner jij je nog deze kamer, toen wij er pas introkken? Niets dan die vier muren, deze hier was barstend droog en die daar dampte van vochtigheid.

Hij deed alles, schaafde die boekenplanken, installeerde de haard, maakte zelfs deze tafel hier. Hij was er wel acht maanden aan bezig en ze wiebelt nog steeds als iemand zijn voet verkeerd zet, maar toch: hij maakte ze !.

Kon alles, mijn Charlie !.

GRAN: Ik weet het, kind. Hij plaatste ook de dubbele beglazing in de annexe.....

MA: (tot Sharon) Natuurlijk mis ik hem, liefje. Jij niet soms ?

SHARON: Hij is nu naar betere oorden, Ma.

MA: Ik wou dat ik daar zeker kon van zijn. We zullen maar geloven dat het zo is.

SHARON: Hij heeft het ons gezegd, Ma.

MA: Wie, Charlie ?

SHARON: Nee, Jezus. De dominee zegt -

GRAN: Met die dominee moet ik eens een woordje spreken !. Zeg hem zich met zijn eigen verdomde zaken te bemoeien en geen zotte gedachten in iemands kop te steken.

SHARON: De dominee zegt, dat dit wellicht de meest vaststaande verklaring is, ooit gemaakt: "...in mijn Vaders Huis zijn vele plaatsen; als dat niet zo ware, ik zou het u gezegd hebben."

De dominee zegt -

GRAN: Sharon....als jij de rest van je leven gaat doorbrengen met het citeren van óf de Heilige Schrift óf de dominee, dan is de kans dat jij een jonge man strikt - laat staan een oude ! - even groot als die welke het paard van Lester heeft om in de race van

3.15 te winnen, morgen in Redcar !. Jij doet zo al niet veel moeite om er iets van te maken en met die godsdienstvlagen er nog boven op, wordt het zeker niets. Je ziet er niet zo mis uit, schat, maar je doet niets aan jezelf.

Ik twijfel er niet aan dat spullenhulp dankbaar zal zijn voor die kleren van jouw vader. Voor wat jij draagt, zouden ze nog niet opkijken, al kwam gans Ethiopië om van de honger !.

MA: Moeke.....

GRAN: Bezie jezelf nu eens; Grijsz wollen vest, een oude blouse in dezelfde kleur én een grijze rok. Grijsz schat, dat is jouw kleur; grijsz boven alles !. Op die manier geraak je nooit aan een man, want die zijn even verzot op kleur als op dat ander - je weet wel. Toen ik aan 't vrijen was, droeg ik altijd mooie kleuren voor mijn Albert: zoals magenta - rood, gedurfd rose, schitterend oranje - tangarine met groene bloemmotieven.....

Het was pas toen Albert met zijn bromfiets dat eerste ongeluk had en pardoes door de verkeerslichten reed, dat ik ontdekte dat hij kleurenblind was....Enfin -.....

Maar gedrapeerd in een legerdeken zul jij nooit een man aan de haak slaan, dat is zeker.

SHARON: (neemt de kazuifel op en ander naaigerief) Ik zal dit afwerken op mijn kamer. Ik zou graag een half uurtje voor mezelf hebben. Ik moet nog iets doen ook.

MA: Wat dan, schat ?

SHARON: (naar L. gaand) Bidden.

GRAN: Maak het tapijt niet vuil, jouw moeder heeft het deze middag gereinigd met Karpex. Ik heb het gehoord, ik werd er wakker van. (Sharon naar buiten en naar boven)

MA: Dat was wreed, Moeke.

GRAN: Kind, soms zegt men het wreed en bedoelt men het lief. Ik moet zeggen, met die twee heb jij het wel getroffen. De ene kan geen werk vinden en al wat de andere vindt, is Christus - enfin, dat zegt ze toch. Eva.....

MA: Wat is er ?

GRAN: Ik moet gaan.

MA: Maar neen, mens - ik heb dat niet zo bedoeld. Zolang jij mag blijven leven, heb je hier een dak boven je hoofd. Als je toch eens wat minder kon vitten op alles.....

GRAN: Daar heb ik het niet over. Ik moet je weet wel. 't Zijn die pillen die ik moet nemen van Dr. Chapman. Ik neem er één in en een half uur later is het precies de Niagara-waterval !.

MA: (opstand en naar Moeke toe) Komaan dan, naar boven of naar beneden ?

GRAN: Naar beneden kind, dat gaat rapper.

MA: (begint haar te duwen naar de deur R.) Ik zal dan dat schuurtje maar zelf beginnen opruimen. Niemand anders schijnt er zin in te hebben.

GRAN: (neemt de twee briefjes van honderd van tafel als ze er langs komt) Hier, het is allicht weggegooid geld, maar als jij morgen boodschappen doet, er is dichtbij Sainsbury een winkel waar ze weddingschappen aannemen. Zet die op dat paard van Lester in de 2.45, het heet: "Paddys Perversion".

(neemt ook het glas met nog wat whisky in) Dit drink jij niet meer uit zeker ?

MA: Waarom ?

GRAN: Dan kan ik het er even goed nog bijgieten.....

MA: Komaan !-

GRAN: Pas op in de bochten.

MA: Je bent toch gehaast, of niet soms ?

GRAN: Zo lelijk doet het nu ook weer niet. Ik zit precies op een draaimolen !.

MA: Komaan.....

(Ma duwt de rolstoel door de deur R. naar buiten. Achter hen gaat de deur dicht. Er is een tamelijk lange pauze. Dan gaat de deur L. traagjes en zeer voorzichtig open en een hoofd piept om de hoek.)

CHARLIE: (roept) Is hier iemand ? (geen antwoord - roept opnieuw) Is er iemand thuis ? (weer geen antwoord)

(Charlie komt een paar stappen de kamer in en kijkt rond. Hij is een zeer gewoon, deftig uitziend man van rond de vijftig, gekleed in zijn beste marineblauw kostuum.

Hij gaat naar de tafel toe, neemt zijn trainingpak op en één van zijn hemden en beziet alles met veel belangstelling.....)

CHARLIE: (roept nog eens) Eva!....(geen antwoord) Vrijdag: Bingo ! (roept opnieuw) Sharon !....Kevin !....(nog geen antwoord - dan, met eerder gedempte stem): Eh....Moeder ! (geen antwoord, maar dat schijnt hem eerder op te luchten - roept nog eens) Eva !....

MA: (van uit de verte) Ja, wie is daar ?

CHARLIE: Ik ben het schat, ik ben terug !

(Men hoort Ma komen aandraven van de achterzijde van het huis. Ze stormt binnen langs de deur R. en staart een moment perplex naar de bezoeker.)

MA: Charlie !!!..... Oh, mijn God !.....

(Ze laat een snerpenden gil en valt in een vormeloze hoop in zwijm, in de deuropening.)

CHARLIE: Eva, hemel !..... wat gebeurt er ?.....Eva !.....(loopt naar haar toe en knielt er naast) Komaan, liefje, kom bij je positieven ! Men zou denken dat jij een geest gez. oh, mijn God !.....

(ziet rond en roept opnieuw) Kevin !.....Sharon !.....

Is er nu niemand in dit verdomde huis ? (tot Ma): 't Komt allemaal in orde schat, je had weer een draainis - jij hebt net iets te veel aan de hand gehad, deze laatste dagen - Je weet wat de dokter heeft gezegd, doe het kalm aan; maak je niet druk over zaken die niet eens de poeite waard zijn. (roept weer) Sharon !.....waar zit jij in Godsnaam ? Jouw Moeder heeft één van haar -

(Sharon verschijnt boven aan de trap.)

SHARON: Wat is er aan de - ?

(Zij staart naar Charlie, komt een paar treden naar beneden, gilt zo mogelijk nog luider dan haar Moeder en valt op dezelfde vormeloze manier in zwijm aan de voet van de trap.)

CHARLIE: In Godsnaam toch !.....Ik moet zeggen, dat is me nogal een thuiskomst !. En ik die dacht, dat ze blij zouden zijn, mij terug te zien.....(tot Ma): Komaan vrouweke, op de sofa. Geen zorgen maken schat, alles is in orde: ik ben weer thuis. (draagt haar half - slepend naar de sofa) Morgen zal ik zoals gewoonlijk met jou boodschappen doen. We halen alles op wat we voor het weekend nodig hebben. En als het zondag mooi weer is, kunnen we een ritje maken met de wagen. Misschien Gladys eens gaan bezoeken. - Zo, daar lig je goed, mijn engel. Zal ik een lekker kopje tee voor je maken ?

MA: (komt amper tot bewustzijn) Oh....oh, God....(opent de ogen en staart hem aan) Wat zei je ?

CHARLIE: Een kopje tee, schat, wil je een kopje tee ?

MA: (staart nog altijd) Nee, nee dank je.

CHARLIE: In de kast met de lotion van kamillebloesems en het snelverband en al die zaken, staat nog een fles met een geut Cognac,